Actualitatea internațională

FINALA „C.C.E." LA POLO

TENSIUNEA CREȘTE ÎN TABĂRA LUI MLADOST

ZAGREB 6 (prin telefon, de la corespondentul nostru IVO GORAN). — Au mai rămas cîteva zile pînă la marea finală a polo-ului continental, care va pune față în față — în prima manșă — pe campioana României, DINAMO BUCUREȘTI și reprezentanta Iugoslaviei, formația MLADOST. În tabăra studenților din Zagreb tensiunea este în creștere. Echipa lor joacă pentru prima oară finala „C.C.E.", și emoțiile sînt mai mult decît firești.

Săptămîna trecută, în funcția de antrenor al formației a fost numit cunoscutul internațional **Ivo Trumbici.** El este ajutat în permanență însă de selecționerul unic al reprezentativei iugoslave, **Al. Seifert,** iar cuplul lor asigură „7"-lui studențesc o pregătire la un nivel ridicat. În ultimele zile, **Mladost** a susținut mai multe meciuri de verificare în compania echipei **Medvesciak** (care activează, de asemenea, în prima ligă), componenții săi manifestînd o deosebită poftă de joc. Cel mai în formă dintre cei 11 polo-iști, care vor reprezenta culorile lui Mladost în această finală, este fără îndoială portarul național, **Carlo Stipanici.**

FILE DE ISTORIE

În cea de a II-a ediție (au participat 14 formații) debutează și campioana României, **Dinamo București.** Startul ei a fost excelent: 7—4 cu Tunafors Eskilstuna, 7—6 cu Dynamo Magdeburg, 6—5 cu Dozsa Szolnok și 9—7 cu N.C.A.C. Moscova, cu care a obținut locul I în grupa preliminară de la Eskilstuna. În cealaltă serie, **Partizan Belgrad** (5—4 cu Pro Recco) nu cunoaște, de asemenea, înfrîngerea.

O lună mai tîrziu (martie 1965) — turneele semifinale. La Magdeburg, bucureștenii învîng pe Dozsa Szolnok cu 5—3, dar sînt întrecuți de Dynamo Magdeburg (4—6) și N.C.A.C. Moscova (1—4), care s-au calificat în turneul final. Din semifinala desfășurată la Genova au rămas în cursă Partizan și Pro Recco (în meciul direct 4—1 pentru iugoslavi).

În turneul final (Milano, 9—11 aprilie), surpriza a fost furnizată de **Pro Recco:** 5—4 cu Dynamo Magdeburg și N.C.A.C. Moscova și 1—0 cu Partizan. Italienii au preluat trofeul de la campioana Iugoslaviei, de asemenea învingătoare în fața lui Dynamo (4—2) și N.C.A.C. (6—2).

ARBITRII JOCURILOR

Nici una din propunerile Biroului L.E.N., privind pe cei doi arbitri ai finalei „C.C.E.", nu a găsit ecou în rîndul celor 4 cavaleri ai fluierului, **Bauwens** (Belgia), **Prostiakov** (U.R.S.S.), **Angello** (Franța) și **Parrini** (Italia) care, pe rînd, s-au declarat... indisponibili. În această situație, forul european a mai făcut două propuneri, care au avut mai mult succes.

Partida de la Zagreb va fi condusă de către WERNER ULRICH din R. D. Germană, iar cea de la București, de către italianul IVO MANUELLI.

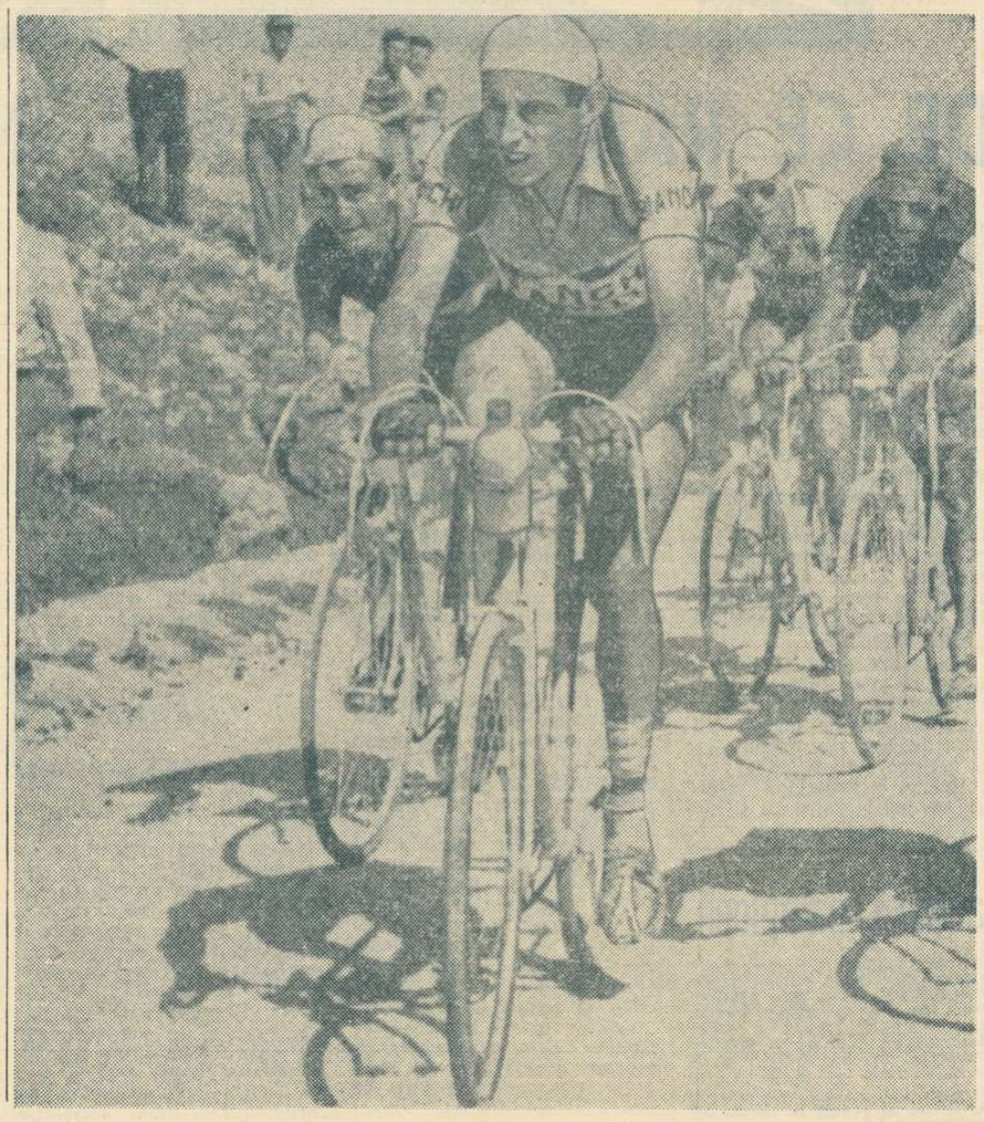

F.I.L.T. ÎN LUPTA CU DIZIDENȚII TENISULUI

1 ianuarie a trecut fără să aducă confirmarea unei știri transmise de agențiile de presă, care anunță laconic suspendarea Federației engleze de tenis, cu începere de la această dată. Știrea n-a fost o năsocire, ci a exprimat prima reacție a președintelui Federației internaționale de tenis (F.I.L.T.), Giorgio De Stefani, față de hotărirea Adunării generale a cluburilor din Anglia de a se aboli orice diferență dintre tenismanii amatori și profesioniști. Se pare că în cele din urmă părțile au ajuns la un „gentlemen's agreement", amînîndu-se pronunțarea suspendării pînă la 12 aprilie, dată cînd ar urma să intre în vigoare mult comentata decizie a forurilor britanice.

Situîndu-se pe această poziție, organizatorii marilor turnee din Anglia și-au ales precis calea. În locul căutării unor soluții — prin intermediul F.I.L.T. — prin care să se împiedice trecerea amatorilor la profesionism, ei au preferat să pactizeze cu adversarii, de care îi leagă aceleași interese pecuniare: redresarea rețetelor. Ani de zile deosebit de prosperă, faimoasa trupă a lui Jack Kramer a ajuns la crepuscul: pe de o parte fiindcă longevitatea competițională a unor stele ca Frank Sedgman, Pancho Gonzales, Pancho Segura (48 ani), Ken Rosewall s-a apropiat de limitele firești, pe de alta fiindcă pepiniera așilor amatori, care a alimentat an de an trupa, e pe cale de a seca-o și ea. O alarmantă scădere a numărului spectatorilor a dus la concluzia că turneele „open" (deschise atît amatorilor, cît și profesioniștilor) ar fi unica soluție de subsistență. A urmat o sumedenie de manevre, duse de conivență cu dizidenții amatori, culminînd cu un adevărat asalt asupra amatorismu'ui, declanșat imediat după pronunțarea forurilor engleze în favoarea unificării. A urmat înlocuirea lui Kramer, în locul acestuia fiind înscăunat George McCall, fost căpitan al reprezentativei S.U.A., căruia i se va încredința o trupă a „stelelor" în care vor intra, pe lîngă cei citați mai sus, Rod Laver, Andreas Gimeno, Fred Stolle, Lew Hoad. Totodată, reprezentatului unui consorțiu de săli, pe nume Dave Dikson, i s-a dat conducerea unei trupe a „secunzilor", destinată în special pentru turnee televizate, în care vor intra, printre alții, Earl Bucholtz, Pierre Barthes, Barry MacKay, Mike Davis, Nikola Pilici, Roger Tay, ca și recent racolații Newcombe și Roche.

Trebuie să recunoaștem dibăcia acelora care i-au prins în plasă atît de bine pe dizidenți, punîndu-i în alternativa de a nu avea la startul Wimbledonului pe actualii primii zece din lume sau de a fi excluși din F.I.L.T., dar de a beneficia, în schimb, de un număr însemnat de capete de afiș. Ce este de ales? Iată întrebarea...

Dizidenții au de partea lor oameni influenți, ca Herman David, președintele lui All England Club (citește Wimbledon) și Basil Reay, secretarul federației engleze, care mai este pe deasupra și secretarul F.I.L.T. Ei vor face totul să îndupleace, dar să nu se lase îndupleciți.

În mijlocul acestor frămîntări, atitudinea pe care o va lua la 4 februarie adunarea federației americane de specialitate va juca un rol deosebit de important. Din unele mărturisiri ale președintelui acestei federații, juristul Robert Kelleher, n-ar fi exclus ca la acest for să se reactualizeze un proiect mai vechi, care merită menționat. Paternitatea lui aparține celebrului jucător al anilor dintre cele două războaie, francezul Jean Borotra. Este vorba de crearea unei a treia categorii: jucători „autorizați". Aceștia ar putea lua parte la toate întîlnirile alături de profesioniști, putînd fi folosiți însă și în jocurile pentru „Cupa Davis". Se stipulează că jucătorul „autorizat" va putea primi remunerații ca orice profesionist, deosebindu-se de acesta prin faptul că sportul nu constituie profesiunea sa de bază.

După unii comentatori, proiectul Borotra — care reprezintă punctul de vedere oficial francez — are multe șanse să ajungă din nou pe masa conducerii F.I.L.T., mai cu seamă că nu aduce nici un prejudiciu eforturilor depuse de De Stefani, de a include tenisul definitiv în rîndul disciplinelor olimpice.

Oricum, chiar și această cale de mijloc nu face altceva decît să pună, în ultimă instanță, și mai mult în lumină marea răscruce la care a ajuns sportul alb.

Paul CERNESCU

ANIVERSAREA „CURIOASEI MAȘINI"

În noaptea Revelionului, cînd — cu diferențele impuse de fusul orar — s-a sărbătorit, pe diferitele meridiane ale lumii intrarea în noul an — pasionații sportului cu pedale au avut un prilej de bucurie în plus. Anul 1968 înseamnă, pentru ciclismul competițional, anul 100 al existenței sale! Atunci, cu un secol în urmă, în parcul Saint-Cloude din Paris, s-a dat, pentru prima oară în lume, startul într-o competiție ciclistă. Invenția domnului de Sivrac, căreia, pe parcursul anilor, i s-au adus sute și sute de modificări, devenea un mijloc util pentru întrecerea sportivă competitivă. James Moore, un englez stabilit în Franța, parcurgea în timpul cel mai scurt distanța de 2 000 m și uimea publicul cu îndemînarea pe care o dovedea în conducerea „curioasei mașini". Tot el, avea să cîștige, un an mai tîrziu, și prima cursă de fond pe 100 km, făcînd și întîiul pas spre profesiunea de ciclist: pentru isprava sa, primea importanta sumă de 1 000 de franci aur! Se poate spune, deci, că profesionismul a precedat amatorismul, situație paradoxală, dar, așa cum o afirmă istoria, perfect veridică. Cunoscînd și de la acea dată transformări care au făcut-o mai ușoară și mai rapidă, mai comodă și mai elegantă, bicicleta a devenit, în scurtă vreme, un miraj. Fără să-l susținem ca atare, trebuie să recunoaștem că un merit deosebit l-a avut și ciclismul profesionist.

Ignorînd ordinea cronologică în citarea marilor figuri ale ciclismului internațional, îl vom situa pe „papa Desgrange" înaintea tuturor. Argumentele nu sînt numai sentimentale. Henri Desgrange stabilea, în anul 1893, primul record al orei, cu 35,325 km, performanță realizată pe velodromul Buffalo din Paris, al cărui director nu era altul decît Tristan Bernard! Apoi, în 1903, Henri Desgrange — director la ziarul „l'Auto" — începea o altă pagină de glorie în istoria ciclismului, inițiind marea întrecere pe etape „Turul Franței". Ne permitem, deci, să-l socotim pe „papa Desgrange" figura cea mai proeminentă a acestui secol de ciclism competițional. În lista așilor ciclismului figurează, printre alții, Garin, Lapize, Pélissier, Bottecchia, Magne, R. Maes, Binda, S. Maes, Robic, Kubler, Koblet, Gaul, Bahamontes, Bobet, Bartali, Coppi și Anquetil. Ar trebui, poate, să vorbim și despre Felice Gimondi, dar el este, deocamdată, omul viitorului. În mod obligatoriu, din această listă se cer scoase în evidență trei nume: Coppi, Bartali, Anquetil. Acest trio magnific a subjugat și subjugă încă visurile multor generații, a urcat pe bicicletele milicane de oameni, a dat ciclismului competițional o sumedenie de talente. Fausto Coppi a reușit de două ori „eventul" Giro-Tour (1949 și 1952), avînd și alte trei victorii în Giro (1940, 1947 și 1953), a fost campion al lumii în 1953, a deținut recordul orei și și-a înscris numele în toate marile probe clasice. Bartali are la activ două cununi de învingător în „Turul Franței" (1938 și 1948) și trei în „Turul Italiei" (1936, 1937 și 1946), iar Anquetil a obținut și el „eventul" Giro-Tour (1964), după ce își trecuse în palmares alte 4 victorii în „Turul Franței" (1957, 1961, 1962 și 1963) și una în „Turul Italiei" (1960).

Ciclismul românesc, pornit încă din secolul trecut, de la A. Pucher, Macedonski și Cantilli, a avut, la începutul acestui secol, un vajnic sprijinitor în prof. Constantin Aslan. O sumară listă a marilor performeri — impuși în țară în „Turul României", în cursele de fond și în cele de pistă, sau în marile competiții de peste hotare — i-ar cuprinde pe: C. Tudose, G. Mormocea, N. I. Țapu, Marin Niculescu, C. Șandru, N. Chicomban, Martie Ștefănescu, G. Moiceanu, Emil Rusu, Mircea Mihăilescu, I. Gociman și I. Ioniță... Desigur, enumerarea a omis încă mulți foști sau actuali rutieri, dar în rîndurile unui singur articol nu poți cuprinde istoria acestui sport ce împlinește, în lume, 100 de ani.

Să-i urăm sportului celor curajoși, cu prilejul împlinirii unui secol de activitate, LA MULȚI ANI!

Hristache NAUM

Fausto Coppi, „cap de pluton", așa cum a fost în întreaga și prodigioasa sa carieră sportivă

Corespondență specială din New York

UN MARE SCANDAL ÎN BOXUL PROFESIONIST

„Bomba" a explodat chiar în primele zile ale Noului An. Un scandal fără precedent, de proporții nemaiîntîlnite încă în istoria boxului profesionist, a izbucnit între cele două federații care patronează și dirijează pugilatul internațional profesionist. Cele două organizații, World Boxing Association și Comisia de box a statului New York, au rupt „relațiile" de colaborare din trecut și au început să lucreze pe cont propriu. Să amintim că aceste două foruri au fost acelea care s-au înțeles și au hotărît anul trecut să-l depoședeze pe Cassius Clay de titlul de campion al lumii, pe motiv că acesta nu a acceptat să facă serviciul militar și să lupte în războiul pe care Statele Unite îl duc în Vietnam.

Pînă mai zilele trecute, nimic nu lăsa să se întrevadă existența vreunei fisuri în relațiile dintre cele două foruri. WBA (World Boxing Association) începuse chiar să facă primele preparative pentru cea de a doua întîlnire semifinală dintre Spencer și Quarry, învingătorul urmînd să-l întîlnească pe Jimmy Ellis pentru centura mondială de diamante. Directorii acestei organizații erau pe deplin mulțumiți, mai ales că sumele încasate din vînzarea biletelor pentru gala de la 3 februarie creșteau din zi în zi. Cu toate că prețurile urcau chiar pînă la 100 de dolari (un fotoliu de ring), biletele se vindeau în cantități respectabile, asigurînd, ca să spunem așa, buna... desfășurare a celei de a doua semifinale a turneului-succesiune la titlul mondial.

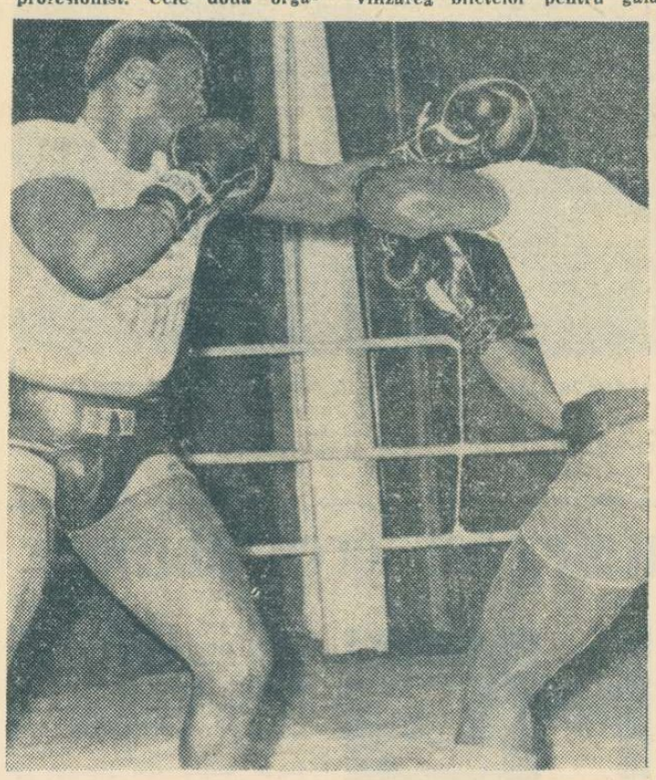

Colosul Buster Mathis surprins la un antrenament, în compania sparing-partenerului său, Boston Jacobs

Probabil geloși pe succesul de „casă" al WBA-ului, membrii Comisiei de box a statului New York au declinat convenția încheiată și, în cadrul unei ședințe, au luat hotărîrea de a nu mai recunoaște, oficial, acest turneu. Și scandalul a început.

Oficialitățile sportive new-york-eze au stabilit că pentru titlul mondial rămas vacant la categoria grea să lupte Joe Frazier și Buster Mathis, învingătorul urmînd să fie declarat campion mondial. Pentru a evita orice fel de concurență, organizatorii au anunțat că întîlnirea se va desfășura mai rapid decît se prevedea, adică în prima săptămînă a lunii martie și că ea va fi încadrată în program cu un alt meci pentru titlul mondial, cea dintre campionul „mijlociilor", Emile Griffith, și italianul Nino Benvenuti.

Reprezentanții Comisiei din New York s-au simțit obligați să dea și explicații pentru poziția lor: „Turneul-succesiune nu reprezintă nimic, nici unul dintre candidați nu are o recunoscută valoare pe plan internațional" — declară ei, motivînd că Frazier și Mathis, neînvinși în cariera lor de profesioniști, sînt la ora aceasta cei mai indicați „urmași" ai lui Cassius Clay.

Într-un interviu acordat ziariștilor americani, Harry Marks-son, directorul arenei Madison Square Garden, a declarat că Frazier și Mathis reprezintă tot ce este mai bun în boxul american în momentul de față. Să amintim că Frazier și Mathis s-au mai întîlnit în cariera lor, dar ca amatori. În meciul de selecție pentru J.O. de la Tokio. Mathis l-a învins categoric, la puncte, pe Frazier. Colosul nu a putut face însă deplasarea, accidentîndu-se la mîna dreaptă. El a fost înlocuit cu Frazier care, după cum se știe, a intrat în posesia medaliei olimpice de aur.

Ruptura dintre cele două foruri ridică, din nou, un semn de întrebare în ceea ce privește viitorul campion mondial. Specialiștii au declarat că, după mulți ani, se pare că la categoria grea vom avea doi campioni ai lumii: unul recunoscut de WBA, iar celălalt de Comisia de box a statului New York. Cele două foruri, care, de fapt, nu urmăresc decît partea financiară, țintind realizarea unor mari beneficii, creează o confuzie regretabilă asupra soartei titlului mondial la categoria grea, categorie care a programat întotdeauna (mai ales de la John Sullivan încoace) meciuri urmărite cu un viu interes.

Paul WHITE

telex-radio-telefon

IN „C. C. E." LA HANDBAL: S. C. Empor Rostock (R.D.G.) — Slavoj Zora Olomouc (Ceh.) 14—6 (7—2), la feminin; V.F.L. Gummersbach (R.F.G.) — U.S. Marsilia (Franța) 18—8 (11—4) și Honved Budapesta — Dukla Praga 22—18 (9—10), la masculin.

■

LA PARDUBICE s-a disputat meciul internațional masculin de baschet dintre echipele Cehoslovaciei și Australiei. Gazdele au obținut victoria cu scorul de 90—84 (46—40). Konvicka (26) și Zidek (22) au fost cei mai buni jucători ai gazdelor. Din echipa australiană s-a remarcat Watson, autorul a 28 de puncte.

■

ÎN SEMIFINALELE campionatelor internaționale de tenis ale Australiei de Vest, care au loc la Perth, Billie Jean King (S.U.A.) a învins-o cu 8—6, 6—3 pe Kathy Harter (S.U.A.), iar Margaret Smith Court (Australia) a eliminat-o pe Rosemary Casals cu 4—6, 8—6, 6—4. La masculin, finala va fi disputată între Bill Bowrey și învingătorul din meciul Stilwell — Ruffels.

■

ÎN TURNEUL internațional de tenis de la Capetown, Fred Mc. Millan l-a învins în două seturi (6—4, 6—4) pe Bob Hewitt.

■

ÎN GRUPA finală a turneului internațional de șah pentru juniori de la Gröningen, Karpov (U.R.S.S.) a totalizat 3½ p, fiind urmat în clasament de Timan (Olanda) 3 p, Jocha (Ungaria) 2½ p, Zara (România) 2 p și Lightering (Olanda) 1½ p.

■

AU ÎNCEPUT preliminariile campionatului european masculin de baschet (juniori). Primele rezultate: Belgia — Anglia 67—61 (33—26), Israel — Finlanda 62—50 (34—22).

■

DUPĂ CUM a anunțat Secretariatul general al C.I.O., la 26 și 27 ianuarie comisia executivă a acestui for se va reuni la Lausanne. Comisia executivă va ține o ședință cu federațiile internaționale sportive. O nouă ședință a acestui for a fost programată pentru zilele de 29, 30 și 31 ianuarie la Grenoble.

Edmund Hillary într-un moment de răgaz...

Ascensiune în Antarctica

— O nouă realizare a lui Edmund Hillary —

Sir Edmund Hillary, cuceritorul vîrfului Everest, s-a înapoiat la Wellington (Noua Zeelandă) după ce a condus o expediție de opt alpiniști într-o ascensiune în Antarctica. El a descris muntele Herschel, cu o altitudine de 3 565 metri, drept „unul dintre cei mai frumoși munți din lume".

Grupul alpiniștilor a petrecut cinci săptămîni pe continentul de gheață, escaladînd, de asemenea, două piscuri care nu au nici un nume, situate în regiunea inospitalieră Cape Hallett. „Muntele Herschel este mult mai abrupt decît pare din depărtare — a declarat Hillary. El se ridică brusc de la nivelul mării și este extrem de frumos. Versanții săi acoperiți de gheață pot fi escaladați cu mare dificultate. Întregul echipament a trebuit să fie transportat în ștafete pînă la „tabăra de asalt", care a fost instalată la 1030 metri. A fost extrem de greu de urcat — a adăugat exploratorul — în special la temperaturile permanente de sub zero grade".

Hillary, care este la o vîrstă destul de înaintată, s-a oprit în „tabăra de asalt", cucerirea vîrfului fiind efectuată de doi alpiniști neozeelandezi, M. Gill și B. Jenkinson, ambii din Auckland. „Zăpada extrem de mare — a spus Hillary — a îngreunat munca alpiniștilor în toate fazele ascensiunii. Vremea favorabilă în timpul cuceririi muntelui Herschel nu a durat prea mult. Echipa a trebuit să înfrunte mai multe viscole puternice".

Cu toate că celebrul explorator nu a luat parte la asaltul final asupra muntelui Herschel, el a escaladat un alt pisc, care nu poartă nici un nume, cu o altitudine de 1667 metri. „Este neadevărat să se afirme că Antarctica a fost explorată în întregime" — a subliniat Hillary. „Am pătruns în regiuni care nu au fost examinate niciodată de om. Mulți din acești munți sînt presărați cu crevase primejdioase, iar unii dintre ei au un aspect de-a dreptul încîntător, poate cel mai spectaculos aspect pe care l-am văzut vreodată".

PE GHEAȚĂ ȘI ZĂPADĂ

Echipa de hochei a U.R.S.S. învinsă!

În cel de-al doilea tur al turneului internațional de hochei pe gheață de la Winnipeg, echipa Suediei a obținut o surprinzătoare victorie, cu scorul de 6—4 (2-0, 2-2, 2-2) în fața echipei U.R.S.S., campioană mondială și olimpică.

Concurs internațional de schi la Oberstaufen

Schioara elvețiană Fernande Bochatay a cîștigat proba de slalom uriaș din cadrul celei de-a 7-a ediții a concursului internațional de la Oberstaufen, contînd pentru „Cupa Mondială". Una din marile favorite ale probei, canadiana Nancy Greene, a sosit pe locul trei. Concursul s-a disputat pe ninsoare și o temperatură de minus 8 grade. Pirtia a măsurat 1 300 m (denivelare 380 m) și a cuprins 54 de porți. Austriaca Christl Haas a căzut și a pierdut minute prețioase. Clasamentul probei: 1. Fernande Bochatay (Elveția) 1:27,24; 2. Florence Steurer (Franța) 1:27,33; 3. Nancy Greene (Canada) 1:28,76; 4. Burgl Faerbinger (R.F. a Germaniei) 1:28,85.

Surpriză la Innsbruck!

A treia manșă a concursului internațional de sărituri cu schiurile „Turneul celor 4 trambuline", desfășurată la Innsbruck, a revenit surprinzător sportivului sovietic G. Nepalkov cu 222 puncte (sărituri de 87 și 91 m). El a fost urmat de B. Wirkola (Norvegia) cu 220 p (87—87) și I. Raska (Cehoslovacia) cu 215,5 p (87—86). În clasamentul general al competiției continuă să conducă B. Wirkola, urmat de D. Neuendorf (R.D.G.) și Lars Grini (Norvegia).

Nancy Greene, în timpul concursului

Telefoto UPI — Agerpres

Tiparul: I. P. „Informația" str. Brezoianu 23—25.

40365